

at have en Dom derom kvalificerede Mænd, som finde den begrundet, at jeg ikke troer, at man skulde udsætte sig for de Færer, der kunde være forbundne med, at en saadan Fortolkning kunde gøre sig gjældende. Han bemærkede tillige, at det er en Fortolkning, som aldrig er antaget af Regjeringen. Det er vanskeligt at sige; thi dette Spørgsmaal er aldrig opstaaet før, men vil først opstaae i den tilkommende Tid. Regjeringen har vistnok aldrig taget dette Spørgsmaal under Overveielse, den har idetmindste aldrig udtalt nogen Beslutning derom; og, om det ogsaa var Tilfellet, at nogen Konge derom havde yttret Mening, vilde det naturligviis ikke være nogen Regel, naar Spørgsmaalet i sin Tid opstaaer. Jeg troer altsaa, at Loven ene og alene bør udfomme som Lov; den maa ganske bestemt sige: saaledes skal Arvesølgen være. Jeg troer ogsaa, at dette er det Værdigste for Rigsdagen. Det er indrømmet Rigsdagen ved Grundloven, naar Kongen dertil opfordrer den, at samtykke i Arvesølgenes Forandring. Denne Rigsdagens Competence vilde man jo fornægte, naar man skulde støtte sig paa andre Retsadkomster, saaledes at Arvesølgenes Gyldighed kunde antages at være afhængig af denne. Man har vel sagt, at Rigsdagens Beslutning ei kunde gjælde udenfor Danmark, ikke for de andre Statsdele; men Rigsdagens Samtykke udfordres jo og blot for Danmarks Vedkommende; det staaer i det Kongelige Budskab, og det er ogsaa alene paa den Maade, man kan give sit Samtykke. Hvorledes det skal udføres i de andre Landsdele, det vedkommer ikke Rigsdagen, det vil Regjeringen sørge for; den vil have at iagttage det Fornødne, efterat have faaet Rigsdagens Samtykke, til at udgive en Arvesølge Lov for det samlede Monarchie af en saadan Bessaffenhed; at den kan vinde en europæisk Anerkjendelse; og jeg troer ogsaa, at Sagen ikke vil have den allermindste Vanskelighed, saasnart man faaer dette Samtykke.

Hall: Den ærede Folkethingsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig) har igaar paa samtlige Forslagsstilleres Begne udtalt den Anskuelse, der ligger til Grund for det af os stillede Forslag, saa at jeg ikke kan have nogen Opfordring til dertil at sige noget Vi-

dere. Men den samme ærede Rigsdagsmand har tillige antydet, at, hvor enige end Forslagsstillerne vare i at ønske Antagelsen af det af dem stillede Forslag, saa var der dog nogen Forskjellighed tilstede mellem dem med Hensyn til Opfattelsen af den Betydning og Vægt, de maatte lægge paa Antagelsen af dette Forslag, som vil vise sig, forsaavidt dette Forslag maatte blive forkastet, ved en noget forskjellig Stilling, de ville indtage med Hensyn til Sagens endelige Afgjørelse. Det er i den re Anledning, at jeg tillod mig at begjære Ordet, og, da jeg ikke har havt det tidligere under denne Sags vittløftige Forhandlinger, tør jeg vel ubede mig Thingets Opmærksomhed nogle Dieblit, omendssjøndt jeg maa tilstaae, at de Uttringer, jeg agter at fremsætte, nærmest kun berøre min personlige Stilling til Sagen. Jeg kan saaledes ikke tilfigte og endnu mindre vente, at mine Udtalelser skulle udøve nogen væsentlig Indflydelse paa Andres Afstemning i denne Sag. Der som jeg havde havt den Tanke, saa vilde jeg have følt mig opfordret til allerede paa et tidligere Stadiu at have taget Ordet, men det har været min Anskuelse, at det dog nærmest var de Mænd her i Salen, der vare faldede til at tage Ordet under de tidligere Forhandlinger, som med Hensyn til det omtvistede Hovedspørgsmaal i Sagen, Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, nære en fast og levende Overbeviisning, enten om det særdeles Usikkert og Fornødne i Optagelsen af dette Punkt i det Kongelige Budskab, eller om det aldeles Forkastelige dert. — Jeg for min Deel maa tilstaae, at jeg ikke selv i saa Henseende nærer nogen bestemt Overbeviisning. Jeg har samvittighedsfuldt og omhyggeligt overveiet, hvad jeg i denne Sag har seet fremlagt og hørt udtalt; men jeg har dog ikke kunnet komme til den Overbeviisning, at det skulde være særdeles usikkert, at netop nu denne Beslutning om Kongelovens Arvesølges Ophævelse toges (Hør!). Jeg har ikke kunnet komme til Erkjendelse af, at vi der ved beredede vort Fædreland noget Gode eller nogen Forbedring i dets nærværende Stilling, og jeg har heller ikke kunnet komme til den Erkjendelse, at vi derved i Birkeligheden skaffede nogen sand og betryggende Sik-